

DAGBOEK VAN EEN DJ

DJ MPS PILOT IN DE MALINESE WOESTIJN

Horst Timmers, oftewel dj mps PILOT, verzorgde begin dit jaar een optreden tijdens het Festival au Desert, zestig kilometer van Timboektoe.

5 januari

Mali is straatarm. Maar muzikaal gezien kunnen de Malinezen blij zijn om hun overdadige rijkdom aan muzikale stijlen en het nog grotere aantal virtueuze beoefenaars. Muziek wordt export-product nummer 1 van Mali genoemd. Maar de reden voor mij om naar dit land te gaan is optredens en muzikanten en bezoeken, opnames maken en mijn werk aan anderen laten horen. De meest uitgelezen plek om hier mee te beginnen is het jaarlijkse Festival au Désert, dat wordt gehouden zestig km ten noordwesten van Timboektoe. Van oorsprong is het een Touareg-festival, maar inmiddels is het uitgegroeid tot springplank voor bands uit heel Mali om zichzelf te promoten bij buitenlandse enthousiastelingen, westerse festivaldirecteuren en labeleigenaren die graag een slopende reis ondernemen om bands in een buitengewone setting te zien. En dus ook voor ondergetekende. Met remixen van opnames van vorig jaar toog ik er heen om me weer onder te dompelen in een adembemende sfeer van Tamashek met kamelen, virtueuze muziek en miljoenen sterren. De editie van vorig jaar werd onder andere ondersteund door medewerkers van het Sfinks Festival uit België en de Franse organisatoren van Flux/Lojo uit Frankrijk.

7-9 januari

Deze keer werd het festival ondersteund door het Afrika Festival uit Würzburg, Duitsland. De Duitsers zorgden voor een aantal flinke sponsors (o.a. Mercedes en de Europese Unie). Maar mede ook voor een festival dat aan wanorganisatie ten onder ging. Geld betekent niet alles dus. Door miscommunicatie, cultuurverschillen, slechte voorbereiding en het gebrek aan ervaren inzet konden de optredens veelal te laat, half of zelfs geen doorgang vinden. Ook mijn optreden duurde slechts twintig minuten, er was verder

geen tijd meer in het programma. Dé ster van Mali, Ali Farka Toure, kwam echter een dansje met me maken en mijn optreden werd uiteindelijk een succes. *Make my day, Ali!* Het mooiste aan dit festival is dat de lokale Touaregs allemaal op de een of andere manier aan de muziek deelnemen die er gemaakt wordt. Ofwel door te musiceren, te dansen, mee te zingen, of zelfs met hun kameel eromheen te crossen om de menigte te imponeren. Dit gebeurt temidden van hun tenten, overdag of 's nachts onder miljoen sterren, gewoon ergens tussen de zandduinen. Drie dagen en nachten lang heb ik me laten onderdompelen in deze sfeer. C'est la fête!

13-20 januari

Na een helse tocht per jeep, boot (drie dagen over de Niger) en bus was het tijd voor Bamako, hoofdstad met ongeveer vier miljoen inwoners. Mali is een land met nauwelijks tv en de mensen maken er tijd voor muziek. Zo is er toch nog rijkdom in armoede! Bamako heeft een twintigtal grote en kleine, dure en goedkope clubs waar je elke avond van de week live muziek kan meemaken. Zo heb je stijlvolle restaurants waar zeventig jaar oude musici de salsa's spelen die ze in het communistische Cuba leerden. Maar ook openluchtclubs waar lokale helden als Habib Koité, en Toumani Diabaté elk weekend optreden. Het leukste vond ik de tenten waar de jeugd uitgaat, en waar een mengvorm van Malinese en Senegalese pop, en westerse hiphop gedraaid werd. Een echt muzikaal avontuur. Het is slechts een kwestie van tijd voordat de Afrikaanse pop bij ons voet aan de grond gaat krijgen. ●